

УДК 342.721

DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/1-80-4>**Горбачова І. В.
Прокопчук О. А.**

Житомирський національний агроекологічний університет

**ТРАНСПОЗИЦІЯ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ
В КОНТЕКСТІ УКРАЇНИ**

У статті вивчено основні механізми регулювання міграційних потоків у країнах Європейського Союзу (а саме в країнах імміграції українських трудових ресурсів). Дослідження комплексу заходів, що регулюють міграційні потоки в ЄС, дало змогу виділити два основних механізми: регулювання нормативно-правового характеру і прийняття інтеграційних заходів. Представлено узагальнені спільні та водночас протилежні риси у методах урегулювання міграційних процесів у країнах Євросоюзу: безпосередній вплив на кількісні складники міграції, а саме чисельність та інтенсивність потоку мігрантів; інтегрування переселенців у корінний соціум. Окреслено основні принципи сучасної міграційної політики ЄС. Виявлено наслідки та запропоновано індикатори транспозиції міграційної політики Євросоюзу до умов України.

Ключові слова: транспозиція, Європейський Союз, міграційна політика, регулювання, міжнародна міграція, трудова міграція, індикатори.

Постановка проблеми. Переміщення значних потоків робочої сили у світовій системі господарювання значно впливає на глобальну геополітичну, соціально-економічну ситуацію, зокрема в тих країнах, які відчувають тиск імміграційних рухів, де міграційна сфера є одним зі складників національної політики. Міграційна інституційно регулятивна політика зарубіжних країн як елемент формування ринку робочої сили зумовлена їхніми економічними потребами. Починаючи із середини 80-х років ХХ ст. в ній усе чіткіше проявляються економічний та гуманітарний складники міграції, породжувані проблемами вимушених (нелегальних) мігрантів, возз'єднання їхніх сімей тощо.

Окрім того, глобалізація міграційних процесів, зростання масштабів трудової, незаконної і вимушеної міграції зумовлюють інтеграційну спрямованість міграційної політики зарубіжних країн. Це сприяє як позитивному, так і негативному розвитку міжнародного співробітництва країн імміграції та еміграції, виїзду, транзиту і в'їзду нелегальних мігрантів. У зв'язку із цим у зарубіжних країнах постійно виникають потреби в оптимізації системи управління міграційними процесами, в удосконаленні міграційного законодавства тощо.

Важливим та актуальним для України є вивчення процесів регулювання та управління міграційною сферою країн Європейського Союзу (ЄС) для вирішення і використання позитивного досвіду. Під час вирішення цього завдання безсумнівний практичний і теоретичний інтерес представляє дослідження правових та організаційних основ діяльності міграційних установ зарубіжних країн, міграційної політики, зокрема Польщі, Чеської Республіки та Італії (за даними Держкомстату України, саме ці країни приймають найбільшу кількість українських мігрантів) [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Першим з учених, який зробив спробу виявити певні закономірності в процесах переміщення населення, був англієць Ернст-Георг Равенштейн, який є основоположником класичних теорій із міграції. Слід відзначити дослідження Самуеля Стоффера та Джорджа К. Зіпфа, які стали однодумцями, сформувавши теорію «найменших зусиль». У результаті багаторічних напрацювань ученими була опублікована гравітаційна модель міграції.

Сучасна глобальна проблематика міжнародної міграції робочої сили стала об'єктом дослідження для багатьох зарубіжних (Зб. Бжезинський, Дж. Сорос, Дж. Стігліц, Х. Шуман, Г.-П. Мартін, У. Бек, Є. Примаков) та вітчизняних (О. Грішнова, Е. Лібанова, О. Малиновська, Н. Мамонтова, О. Овчинникова, Т. Петрова, О. Хомри, О. Позняк, Г. Харламова) вчених, праці яких сфокусовано на вивченні різних практичних аспектів та теоретичних закономірностей даного процесу.

Науковій спільноті широко відомими є публікації І. Валлерстайна, Д. Масейя, В. Зелінського, А. Битокової, М. Адамсової, О. Царієвої, В. Штоля, З. Дадабаєвої, М. Авербуха, які присвячено вивченню особливостей міграційної політики країн Європейського Союзу (ЄС).

Сьогодні питання міграційної політики ЄС досліджено досить детально. Європейський Союз уживає широких законодавчих заходів із регулювання міграції, легалізації мігрантів, організації прийому біженців тощо. Міграційна політика ЄС не обмежується лише заборонними заходами і посиленням контролю в'їзду. Вона відрізняється рухливістю й адекватністю по відношенню до мінливої міграційної ситуації у світі. Уряди країн ЄС приділяють велику увагу питанням легалізації та соціально-культурної адаптації мігрантів, створюючи спеціальні програми для трудових мігрантів, організовуючи безкоштовні мовні курси, проводячи політику захисту прав людини по відношенню до мігрантів як легального, так і нелегального статусу.

Однак на практиці реалізація ідей мультикультуралізму як концепції різноманітності створила складності в імplementації такого роду ідеалізованих прагнень до гармонізації соціуму представників різних національностей. Країни – члени ЄС досі не змогли виробити спільний дієвий курс регулювання міжнародної міграції. Прояв та вагомий вплив наслідків міжнародної міграції в політичній, соціальній, економічній, культурно-психологічній та інших сферах життя України зумовлюють інтерес до даної проблеми. Багато питань, які стосуються саме транспозиції міграційної політики країн ЄС до умов України, залишаються невирішеними. Усе це визначило актуальність теми дослідження, його мету і завдання.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є виявлення особливостей і тенденцій сучасних мігра-

ційних процесів країн ЄС на основі аналізу їхньої міграційної політики та транспозиції до умов України. Для досягнення мети у статті необхідно вирішити такі завдання: виявити основні механізми регулювання міграційних потоків у країнах Європейського Союзу (а саме в країнах імміграції українських трудових ресурсів); узагальнити спільні та водночас протилежні риси у методах урегулювання міграційних процесів у країнах Євросоюзу; виявити наслідки та індикатори транспозиції міграційної політики ЄС до умов України.

Виклад основного матеріалу. Польща є країною еміграції та імміграції. Кількість мігрантів, що прибувають до Польщі, зростає. За даними Центру досліджень із питань міграції Варшавського університету, до 2050 р. у Польщі проживатиме 3,8 млн іноземців [2]. Найбільша група новоприбулих приїде з України та Азії, тому польський уряд уже розробляє рішення, які швидко інтегрують нових мешканців. Польща співпрацює з Міжнародною організацією з міграції (МОМ). Метою міграційної діяльності МОМ у Польщі є боротьба з міграційними наслідками для здоров'я мігрантів та приймаючих громад. МОМ разом зі своїми партнерами продовжує прикладати зусилля, спрямовані на зменшення нелегальної міграції та боротьбу з торгівлею людьми, а також на експлуатацію мігрантів. Основними напрямками діяльності у Польщі є: міграційне здоров'я; регулювання міграції; сприяння міграції; міграційна політика та дослідження [3].

Чеська земля історично характеризувалася як еміграційна країна, однак за останні десятиліття демократична Чехія перетворилася з країни-транзитера на країну імміграції. 2018 та 2019 рр. ознаменувалися різкими змінами припливу мігрантів до Чехії. Чехія є привабливою країною для іммігрантів через сильний ринок праці, тому іноземці легко можуть знайти роботу. З 2016 р. уряд почав активно розглядати питання щодо міграції. Внаслідок того, що Чехія є країною Європейського Союзу, національна міграційна політика значною мірою вирішується консенсусом із країнами-партнерами та застосуванням інструментів європейського права [4]. Міністерство внутрішніх справ активно працює над створенням абсолютно нового законодавства, що регулює в'їзд та перебування іноземних громадян у Чеській Республіці, зокрема: Закон про проживання іноземних громадян на території Чеської Республіки, Закон про вільне пересування громадян ЄС, членів їхніх сімей, Закон про охорону кордону. Міністерство внутрішніх справ Чехії має на меті посилити контроль над легітимністю перебування іноземців на території та їх зобов'язаннями перед державою, а також посилити інтеграційний аспект імміграції [5].

Чехія активно співпрацює з Міжнародною організацією з міграції. Основними напрямками діяльності в Чехії є: сприяння добровільному поверненню та реінтеграції; міграція та розвиток; трудова міграція; профілактика та боротьба з торгівлею людьми; обмін інформацією з питань міграції [6].

Італія була країною еміграції, звідки мільйони італійців мігрували до Америки та інших країн Європи з економічних та політичних причин. Але вже кілька років поспіль Італія сама приймала мігрантів з усього світу. Міграцію в Італії регулює Міністерство внутрішніх справ. Негуманний підхід нинішнього італійського уряду до біженців і мігрантів досяг нового рівня. Нещодавно

італійський уряд ухвалив указ, який полегшить депортацію мігрантів і позбавить їх італійського громадянства. Указ розширює перелік правопорушень, за які статус біженця може бути скасований, і дає змогу органам влади відхилити скаргу про надання притулку, якщо людині просто висунуто звинувачення в будь-якому із цих злочинів, навіть якщо вони не були засуджені. Агентство Організації Об'єднаних Націй (ООН) із питань біженців та Європейська Комісія пояснюють італійській владі, яким чином цей указ суперечить його зобов'язанням відповідно до міжнародного та регіонального законодавства. Італійський парламент на разі має час для вивчення та прийняття указу як закону, в якому необхідно усунути всі проблемні положення, щоб закон відповідав зобов'язанням Італії стосовно конвенції ЄС [7].

Місія Міжнародної організації з міграції в Італії виступає як координаційне бюро як в оперативному відношенні, так і з погляду розроблення стратегій управління міграційними потоками. Спільна діяльність охоплює такі сфери: технічне співробітництво; боротьба з торгівлею людьми та допомога жертвам; міграція та розвиток; сприяння добровільному поверненню; запобігання поширенню захворювань та сприяння інформуванню іммігрантів в Італії [8].

Стабільною на разі є частка української робочої сили у Франції, Австрії та Німеччині.

Франція є одним із прикладів країн ЄС, яка стала свідком масштабного соціального руху мігрантів за останні три десятиліття. Міграційну політику Франції регулює Міністерство внутрішніх справ і міністр імміграції. У Франції існує закон із приводу іммігрантів «Закон про іноземців» – це положення, що регулюють в'їзд, перебування та вихід на територію Франції. Він був кодифікований Кодексом в'їзду та перебування іноземців та законом про правопорушення (CESEDA французькою мовою) [9]. Франція продовжує дедалі більше залучатися до діяльності Міжнародної організації з міграції. Країна спільно з МОМ співпрацює з установами та асоціаціями, а також з іншими міжнародними організаціями, розвиваючись у таких сферах, як: оперативна підтримка регулярної міграції через програми возз'єднання сімей та переселення біженців; допомога мігрантам розробляти проекти та створювати робочі місця для себе та своєї громади; активна участь у різних транснаціональних проєктах, спрямованих на поліпшення знань органів влади з питань, пов'язаних із міграцією (торгівля, інтеграція, розміщення біженців тощо) з метою оприлюднення роботи різних учасників, які задіяні у цих сферах, та сприяння їх співпраці; тісна співпраця зі своїми національними та міжнародними партнерами: міжнародними організаціями, міністерствами, державними та приватними установами, консультативними органами, асоціаціями та ін. [10].

Особливості французької політичної системи полягають у тому, що велику увагу приділено саме імміграції. Французькі виборчі закони роблять акцент на імміграції. На відміну від багатополярних партійних систем в інших країнах континентальної Європи, які заохочують складні коаліції в різних сферах політики, виборча система, яка виграє у Франції, призвела до перебільшення партійних розбіжностей. Політичні дебати з часом посилюються, щоб включити роль імміграції у такі питання, як національна ідентичність, мігрантська інтеграція, безпека та теро-

ризм. Мобілізація як проміграційних, так і анти-міграційних сил підживлює політичний вогонь та сприяє поліпшенню регулювання міграції [11].

Увагу аналітиків у галузі геополітики, зокрема в Україні, привернула позиція Австрії. За останні роки країна брала участь у різних формах міжнародної міграції, включаючи імміграцію, еміграцію та транзитну міграцію. Міграцію в Австрії регулює канцлер країни. Найважливішим чинником, уведеним законом, був принцип «последовного» закріплення місця проживання у 5, 8 і 10 років. Іммігрант із повністю «консолідованою резиденцією», тобто іммігрант, який постійно проживає в Австрії протягом 10 років, має правовий статус (окрім політичних прав), дуже схожий на статус австрійського громадянина. Тільки судимість за великі кримінальні правопорушення дасть змогу державі забрати право на проживання такого мігранта [12]. Австрійський уряд також сприяє підвищенню субсидіарності на європейському рівні. Відень здійснив суперечливу індексацію (здебільшого зменшення) пільг для сімей, чії діти живуть за кордоном, у січні 2019 р. Це стосувалося переважно східних європейців, які працюють в Австрії [13].

Австрія активно співпрацює з Міжнародною організацією з міграції. Основна відповідальність Представництва МОМ в Австрії полягає в аналізі національних питань міграції та нових тенденцій у розробленні та реалізації проєктів і програм для вирішення цих питань. Австрія спільно з МОМ працює у таких сферах, як розроблення проєктів, залучення коштів, надання допомоги мігрантам, урахування їхньої добробут, інтереси держав та їхніх суспільств [14].

Незважаючи на свою довгу історію щодо міграції, політика і суспільство довго чинили опір визначенню Німеччини як імміграційної країни. Сьогодні країна входить до числа держав із найбільшою часткою іммігрантів у своєму населенні. У Німеччині проживає близько 18,6 млн мігрантів [15]. Міграцію в Німеччині регулює міністр внутрішніх справ. У 2004 р. прийнято «Закон про імміграцію», який передбачав фундаментальне коригування існуючих законів про іноземців та притулок. Підтримка інтеграції іммігрантів та їхніх нащадків була вперше встановлена як урядове завдання. Цілі закону включають управління імміграцією з урахуванням економічних та ринкових інтересів. У листопаді 2014 р. був прийнятий закон про зміну Закону про свободу руху в ЄС. Він передбачає, що іммігранти – громадяни ЄС, які були визнані винними у зловживанні правом або шахрайством, можуть бути санкціоновані тимчасовими обмеженнями на повторне ввезення. Закон, прийнятий у грудні 2016 р., передбачає, що громадяни ЄС, які ніколи не працювали в Німеччині, мають право лише на базове забезпечення та соціальні виплати після п'яти років проживання [16].

За останні кілька років уряд Німеччини зробив багато кроків для поліпшення міграційної ситуації та інтеграційних процесів у країні шляхом запровадження правової бази на національному рівні. Було проведено реформи національної міграційної політики Німеччини. Нові парадигми характеризувалися спробою інтеграції негромадян, забезпечення узгодженості та вирішення соціальних проблем, пов'язаних, зокрема, з імміграцією. Таким чином, імміграція стала головною темою національних і громадських дебатів у Німеччині. Політики продовжують докладати

зусиль для подолання політичних прогалів у системі міграції та інтеграції, а також для створення більш всеосяжної та довгострокової політики, що стосується соціальної згуртованості [17]. Нині країна активно співпрацює з Міжнародною організацією з міграції. Основними напрямками діяльності в Німеччині є: проєкти з питань переселення; проєкти з питань воз'єднання сімей; сприяння добровільному поверненню до своєї країни; особлива підтримка реінтеграції; гуманітарна допомога; боротьба з торгівлею людьми тощо.

Таким чином, міграційна політика вказаних вище країн є динамічною системою спеціальних положень, норм і законів національних економік, а також міграційних домовленостей та угод із регулювання зовнішнього та внутрішнього руху робочої сили. Міжнародно-правове регулювання міграційних процесів у масштабному вимірі базується на деклараціях, прийнятих і ратифікованих конвенціях, пактах і протоколах, які утворюють загальну міжнародно-правову базу регулювання й управління міграційними процесами на міждержавному рівні.

Особливого статусу сьогодні набуває роль МОМ. Слід зазначити, що МОМ дотримується принципу, що гуманна впорядкована міграція приносить користь трудовим мігрантам і суспільству. Як міжурядова організація МОМ активно працює з країнами ЄС для надання допомоги у глибокому розумінні проблем міграції та їх розв'язання, стимулювання соціального й економічного розвитку за допомогою міграції, відстоювання людської гідності та добробуту трудових мігрантів.

Висновки і пропозиції. Отже, важливо відзначити основні принципи сучасної міграційної політики ЄС: вибіркова політика міграції, орієнтована на заохочення висококваліфікованих фахівців; інтеграція прибулих осіб у рамки загальноприйнятих суспільств; захист інтересів громадян за дотримання прав і свобод мігрантів; посилення санкцій за порушення міграційного законодавства.

Варто наголосити, що розуміння процесів міграції в різних країнах ЄС неоднотипне: для багатьох країн це неминучий процес, тим більше з огляду на природне скорочення населення Європейського регіону; інші ж ставлять питання про значне обмеження міграційних потоків. Однак важливо також розуміти, що мобільність населення в сучасному світі – це право кожної людини на свободу вибору його місця проживання. І на даному етапі міграційна політика ЄС повинна сконцентруватися навколо такого аспекту, як формування законодавств, що захищають як інтереси мігрантів, так і приймаючих країн.

Для України Європейський Союз – найбільш бажаний напрямок трудової міграції громадян, що є наслідком складної соціально-економічної ситуації в країні та свідчить про те, що для досягнення соціального розвитку й економічного піднесення потрібні відповідні рішення влади та увага всього українського суспільства до досягнення в країні міцного правопорядку і законності у сфері регулювання міграційних процесів. Транспозиція з регулювання міграційних процесів в Україні, урахування досвід країн ЄС, полягає у такому:

- необхідно забезпечити контроль над імміграційними процесами в Україні;
- розробити та створити єдину систему імміграційного контролю на території країни;
- вдосконалити діяльність державних органів виконавчої влади, які здійснюють імміграційний

контроль, координацію їх взаємодії з органами прикордонного та митного контролю;

– активізувати договірний процес з країнами – членами Євросоюзу та укласти двосторонні і багатосторонні угоди, які визначають відповідальність сторін за заохочення або протидію нелегальній трудовій міграції (у рамках прийнятого ООН Глобального договору про безпечну, впорядковану і регульовану міграцію);

– посилити відповідальність органів виконавчої влади за порушення міграційного законодавства України;

– підвищити відповідальність керівників організацій незалежно від їх організаційно-правової

форми за незаконне та нелегальне використання іноземних працівників;

– забезпечити права іммігрантам та контроль над дотриманням ними своїх обов'язків, сприяти добровільному поверненню біженців у місця їх колишнього проживання;

– розробити механізм залучення іммігрантів з урахуванням держави їх походження, професійних та інших характеристик;

– проводити активну економічну політику, створюючи нові робочі місця, включаючи розроблення і реалізацію інвестиційних програм; розвивати соціально-культурну, транспортну та ринкову інфраструктуру.

Список використаних джерел:

1. SSSU (2008-2019) Stat Statistics Service of Ukraine. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. The migrants are coming to Poland. Let's welcome them (2018). URL : <https://www.euractiv.com/section/justice-home-affairs/opinion/poland-the-migrants-are-coming/>.
3. EU Membership Highlights Poland's Migration Challenges (2010). URL : <https://www.migrationpolicy.org/article/eu-membership-highlights-polands-migration-challenges>.
4. Asylum, Migration, Integration. URL : <https://www.mvcr.cz/mvcren/article/migration.aspx>.
5. Migration Policy of the Czech Republic. URL : <https://www.mvcr.cz/mvcren/article/migration.aspx>.
6. IOM in the Czechia. URL : <https://www.iom.int/countries/czechia>.
7. Austria: A Country of Immigration? URL : <https://www.migrationpolicy.org/article/austria-country-immigration>.
8. Europe is moving towards the tough immigration policies of Sebastian Kurz. URL : <https://www.economist.com/europe/2018/07/05/europe-is-moving-towards-the-tough-immigration-policies-of-sebastian-kurz>.
9. European circulation rights. URL : <http://www.FrenchLawaboutImmigration>.
10. IOM and France. URL : <https://www.iom.int/countries/france/>.
11. Immigration Policy in France. URL : <https://www.brookings.edu/articles/immigration-policy-in-france/>.
12. Польовик С. Австрія та ЄС планують створити центри для приймання мігрантів-нелегалів. URL : http://bintel.com.ua/uk/article/06_20_migrants/.
13. IOM in Austria. URL : <https://www.iom.int/countries/austria>.
14. Germany's Migration Policies. URL : <http://www.bpb.de/gesellschaft/migration/laenderprofile/262811/germany-s-migration-policies>.
15. Migration. URL : <https://www.perfar.eu/policy/migration/germany>.
16. New Low for Italian Migration Policies. URL : <https://www.hrw.org/news/2018/09/26/new-low-italian-migration-policies>.
17. IOM in Italy. URL : <https://www.iom.int/countries/italy>.

References:

1. URL SSSU (2008-2019) Stat Statistics Service of Ukraine [Online]. Available at: <http://www.ukrstat.gov.ua> (accessed 18 January 2020).
2. The migrants are coming to Poland. Let's welcome them (2018). [Online] Available at: <https://www.euractiv.com/section/justice-home-affairs/opinion/poland-the-migrants-are-coming/> (accessed 20 January 2020).
3. EU Membership Highlights Poland's Migration Challenges (2010). [Online] Available at: <https://www.migrationpolicy.org/article/eu-membership-highlights-polands-migration-challenges> (accessed 20 January 2020).
4. Asylum, Migration, Integration. [Online] Available at: <https://www.mvcr.cz/mvcren/article/migration.aspx> (accessed 25 January 2020).
5. Migration Policy of the Czech Republic. [Online] Available at: <https://www.mvcr.cz/mvcren/article/migration.aspx> (accessed 25 January 2020).
6. IOM in the Czechia. [Online] Available at: <https://www.iom.int/countries/czechia> (accessed 27 January 2020).
7. Austria: A Country of Immigration? [Online] Available at: <https://www.migrationpolicy.org/article/austria-country-immigration> (accessed 25 January 2020).
8. Europe is moving towards the tough immigration policies of Sebastian Kurz. [Online] Available at: <https://www.economist.com/europe/2018/07/05/europe-is-moving-towards-the-tough-immigration-policies-of-sebastian-kurz> (accessed 28 January 2020).
9. European circulation rights. [Online] Available at: Інформаційний портал: <http://www.FrenchLawaboutImmigration> (accessed 25 January 2020).
10. IOM and France. [Online] Available at: <https://www.iom.int/countries/france/> (accessed 29 January 2020).
11. Immigration Policy in France. [Online] Available at: <https://www.brookings.edu/articles/immigration-policy-in-france/> (accessed 29 January 2020).
12. Polevik S. Austria and the EU plan to set up centers for the reception of illegal migrants (2019). [Online] Available at: http://bintel.com.ua/uk/article/06_20_migrants/ (accessed 25 January 2020).
13. IOM in Austria. [Online] Available at: <https://www.iom.int/countries/austria>
14. Germany's Migration Policies. [Online] Available at: <http://www.bpb.de/gesellschaft/migration/laenderprofile/262811/germany-s-migration-policies> (accessed 25 January 2020).
15. Migration. [Online] Available at: <https://www.perfar.eu/policy/migration/germany> (accessed 25 January 2020).
16. New Low for Italian Migration Policies. [Online] Available at: <https://www.hrw.org/news/2018/09/26/new-low-italian-migration-policies> (accessed 22 January 2020).
17. IOM in Italy. [Online] Available at: <https://www.iom.int/countries/italy> (accessed 29 January 2020).

Горбачова І. В.

Прокопчук О. А.

Житомирський національний агроекологічний університет

ТРАНСПОЗИЦИИ МИГРАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ СТРАН ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА В КОНТЕКСТЕ УКРАИНЫ

Резюме

В статье изучены основные механизмы регулирования миграционных потоков в странах Европейского Союза (в частности, в странах иммиграции украинских трудовых ресурсов). Исследование комплекса мер, регулирующих миграционные потоки в ЕС, позволило выделить два основных механизма: регулирование нормативно-правового характера и принятие интеграционных мероприятий. Представлены обобщенные общие и одновременно противоположные черты в методах урегулирования миграционных процессов в странах Евросоюза: непосредственное влияние на количественные составляющие миграции, а именно численность и интенсивность потока мигрантов; интегрирование переселенцев в коренной социум. Обозначены основные принципы современной миграционной политики ЕС. Выявлены последствия и предложены индикаторы транспозиции миграционной политики Евросоюза к условиям Украины.

Ключевые слова: транспозиция, Европейский Союз, миграционная политика, регулирование, международная миграция, трудовая миграция, индикаторы.

Gorbachova Irina

Prokopchuk Oksana

Zhytomyr. National Agricultural Agroecology University

TRANSMISSION OF EUROPEAN UNION MIGRATION POLICY IN THE CONTEXT OF UKRAINE

Summary

The globalization of migration processes, the increasing scale of labor, illegal and forced migration, determine the integration orientation of migration policies of foreign countries. This contributes to both the positive and negative development of the international cooperation of the countries of immigration and emigration, departure, transit and entry of illegal migrants. In this regard, in foreign countries there is a constant need to optimize the system of management of migration processes, to improve migration legislation and so on. It is important and relevant for Ukraine to study the processes of regulation and management of the migration sphere of the European Union (EU) countries in order to resolve and use positive experience for Ukraine. In solving this problem, undoubted practical and theoretical interest is the study of legal and organizational bases of activity of migration institutions of foreign countries, migration policy, in particular: Poland, Czech Republic and Italy (according to the State Statistics Committee of Ukraine these countries accept the largest number of Ukrainian migrants). It is important to note the basic principles of modern EU migration policy: a selective migration policy aimed at encouraging highly qualified professionals; integration of the arrivals into the framework of conventional society; protection of citizens' interests, while respecting the rights and freedoms of migrants; strengthening sanctions for violation of migration law. It should be emphasized that the understanding of migration processes in different EU countries is not the same: in many countries it is an inevitable process, especially given the natural decline of the population of the European region; others raise the issue of significant restrictions on migration flows. It is also important to understand that the mobility of the population in the modern world is everyone's right to choose their place of residence. And at this stage, EU migration policy must concentrate on the aspect of drafting legislation that protects both migrants' and host countries' interests.

Keywords: transposition, European Union, migration policy, regulation, international migration, labor migration, indicators.